Lietas Nr. 11092053515
Lietas arhīva Nr. K32-0153-16/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 24.martā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Apse
ar sekretāri L.Stivriņu,
piedaloties prokuroram M.Trušelam,
zvērinātai advokātei L.Saukānei,
cietušajiem /pers. A/ un /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, divās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas.
Tiesa

konstatēja:

/pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), proti:

/pers. C/, 2015.gada 29.maijā ap plkst.19:44, atrodoties /adrese/, piegāja pie zālienā guļošā /pers. B/, kur mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā nolaupīt svešu kustamu mantu, slepus no apkārtējiem, nozaga, izvelkot no /pers. B/ bikšu kabatas, /pers. B/ piederošo mobilo tālruni "Apple IPhone 6 64GB" (IMEI kods 359263064769046) EUR 698,95 vērtībā, pēc kā /pers. C/ ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas devās prom, ar nolaupīto izrīkodamies pēc saviem ieskatiem, tādējādi nodarot /pers. B/ materiālo kaitējumu EUR 698,95 apmērā.

/pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Turklāt, /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību), proti:

/pers. C/, 2015.gada 17.jūnijā ap plkst.11:00, atrodoties /adrese/, piegāja klāt pa ietvi ejošajai /pers. A/ un mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā nolaupīt svešu kustamu mantu, atklāti nozaga, noraujot no /pers. A/ kakla, /pers. A/ piederošo vienu melna kaučuka ķēdīti EUR 40,00 vērtībā ar uz tās uzvērto zelta kulonu ar briljantiem un safīriem EUR 1000,00 vērtībā un vienu zelta ķēdītes daļu EUR 70,00 vērtībā ar uz tās uzvērto zelta krustu EUR 500,00 vērtībā, pēc kā /pers. C/ ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas devās prom, ar nolaupīto izrīkodamies pēc saviem ieskatiem, tādējādi nodarot /pers. A/ materiālo kaitējumu EUR 1610,00 apmērā.

/pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Cietušais /pers. B/ pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 698,95 par materiālo zaudējumu (1.sējuma lietas 69.-71.lapa). Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ uzturēja pieteikto kompensāciju, lūdza to apmierināt.

Cietusī /pers. A/ pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 1740,00 par materiālo zaudējumu, kā arī pieteikusi morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu EUR 1000,00 (2.sējuma lietas 66.-67.lapa). Tiesas sēdē cietusī /pers. A/ uzturēja pieteikto kompensāciju, lūdza to apmierināt.

Apsūdzētais /pers. C/ savu vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzina daļēji. Atzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, kas notika 2015.gada 29.maijā, kā arī atzina cietušā /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 698,95. Šajā apsūdzības daļā lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Savukārt, neatzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, kas notika 2015.gada 17.jūnijā, kā arī neatzina cietušās /pers. A/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 1740,00 un pieteikto morālo kaitējuma kompensāciju EUR 1000,00, šajā daļā lūdza veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tā kā, apsūdzētais atzina savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, kas notika 2015.gada 29.maijā, atzina pilnībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi šajā apsūdzības daļā, vienlaicīgi izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Pārbaudot pierādījumus, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, kas notika 2015.gada 17.jūnijā,

cietusī /pers. A/ liecināja, ka viņa staigājusi ar nūjām, sajutusi, ka viņai no kakla norāva ķēdīti, viņa pagriezusies un ieraudzījusi viņa (/pers. C/) seju. Pēkšņi sajutusi, ka kāds viņu pavilcis un viņa nokritusi. Viņš kaut ko pacēlis un mierīgi gājis prom. Norādīja, ka sajutusi, ka viņu kāds rauj, paskatījusies viņam sējā, viņš skatījies pretī. Tad gājusi uz kafejnīcu, lai izsauktu policiju. Policijai visu paskaidrojusi, kā viss notika. Ar policiju braukusi uz Patversmes ielu un tur visu parādījusi kas un kā notika. Meklējuši vainīgo pa rajonu, bet nav atraduši. Pēc kāda laika viņai piezvanījuši no policijas, teikuši, lai brauc uz atpazīšanu. Aizgājusi uz atpazīšanu, neviens no puišiem nav bijis līdzīgs tam, kurš viņu apzaga. Pēc kāda laika policijā viņai radījuši bildes, viņa atpazinusi vainīgo, - teikusi, ka viņš ir līdzīgs vainīgajam, teikusi, ka bildē viņš izskatās ļoti jauns, policijā pateikuši, ka viņam bildē ir 16 gadi, bet uz doto brīdi ir 19. Viņu aizveduši uz atpazīšanu, viņa atpazinusi viņu (/pers. C/). Norādīja, ka pieteiktajā materiālajā kompensācijā ietilpst ķēdīte no kaučuka, zelta kulons ar ziliem safīriem un briljantiem, ķēdīte, kura tika pārplēsta un Jēzus krusts. Kad nokritusi uz zemes, saplīsušas brilles. Mēģinājusi iesist vainīgajam ar nūju, bet nav trāpījusi un kritusi uz trotuāra. Policijā bijusi četras stundas un teikusi, ka pati aiziet uz mājām nevar, jo sāp kāja, policija viņu aizvedusi uz mājām. Pieteikusi morālo kaitējumu, jo nevarējusi no mājām iziet divus ar pus mēnešus. Tiesas sēdē kategoriski apliecināja, ka šis puisis (/pers. C/) viņai norāvis ķēdītes. Norādīja, ka atcerējusies viņa acis, izslēdz iespēju par kļūdīšanos. Policijā otrajā stāvā viņu pratināja, bet pirmajā stāvā bija jāiet uz atpazīšanu. Gājusi kopā ar izmeklētāju atpazīt zagli, bet tur neatpazina zagli, kas viņu apzaga. Neatcerējusies pēc cik ilga laika gājusi atkārtoti uz atpazīšanu. Iegājusi telpā, kur stāvējuši puiši, apskatījusi visus, piegājusi pie viena un atpazinusi zagli pēc acīm. No stikla līdz puišiem bija ļoti tālu, slikti redzējusi un bijis tumšs, tāpēc gribējusi pieiet tuvāk un apskatīties. Fotogrāfijas viņai rādīja pēc pirmās atpazīšanas reizes. Bildēs viņu atpazinusi pēc acīm, tad teikusi, ka šis ir tas puisis, bet teikusi, ka bildē viņš izskatās jaunāks, bet viņai uzbrucis vecāks. Tajā telpā pie viņiem nedrīkstēja iet, bet viņai vajadzēja viņu redzēt un teikusi, ka atpazītais puisis ir līdzīgs. Kad gulējusi zemē viņa neko nav redzējusi, tikai redzējusi, ka puisis kaut ko pacēlis no zemes un pārlicis roku rokā un aizgājis. Nav redzējusi vai viņam bijuši tetovējumi vai nē. Viņam bijusi gaiša maika un džinsas.

Tiesas sēdē nepilngadīgais **liecinieks /pers. F/** liecināja, ka ir /pers. C/ brālis, par 2015.gada 17.jūniju neko nevarējis pastāstīt. Viņa brālis braukājis uz ārzemēm - uz Vāciju. 2015.gada 18.jūnijā bijis Vācijā un 2015.gada 20.jūnijā atbraucis atpakaļ. Pirmstiesas izmeklēšanā sniedzis tādu liecību, jo bijis ļoti satraucies un gribējis, lai viņu ātrāk palaiž vaļā policija. Neatcerējies, kad pirmo reizi brālis aizbraucis prom. Kad mammai jautājis, viņa teikusi, ka 2014.gada 20.jūnijā viņš atbraucis atpakaļ, bet kad aizbraucis, nezin, jo nebija mājās. Viņš gribējis, lai viņu ātrāk palaiž no policijas, tāpēc izgudrojis datumus un viņam likās, ka viņš aizbraucis tajos datumos. Policijā viņam skaļā balsī uzdevuši jautājums, tāpēc tā atbildējis. Pratinājuši viņu vienu pašu, mamma un advokāts nav piedalījušies. Pratinājusi sieviete, bet blakus stāvējis vīrietis. Viņa visu laiku uzdevusi viņam jautājumus, kad /pers.C/atbraucis atpakaļ. Zvanījuši uz mammas telefonu, lai ierodas policijā. Teikuši, ka noķēruši brāli, jābrauc liecināt, aizbraucis, viņam sākuši uzdot jautājumus, visu laiku teikuši, lai stāsta patiesību. Nezin kad pirmo reizi aizbrauca un atbrauca /pers.C/, domājis, ka otro reizi aizbraucis 2015.gada 18.jūnijā un atbraucis 2015.gada 26.jūnijā.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas nepilngadīgā liecinieka /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (2.sējums, lietas 72.lapa), kurās viņš liecinājis, ka dzīvo /adrese A/, kopā ar saviem brāļiem – /pers.C/, /vārds/, /vārds/, /vārds/, kā arī ar māti /vārds/un tēvu /vārds/. Par /pers.C/ liecinājis, ka viņš nedzīvo ar viņiem katru dienu, dažas dienas viņš nakšņo pie viņiem, dažas pie savas meitenes /vārds/, uzvārdu un, kur viņa dzīvo nezin. Jūnija mēnesī /pers.C/divas reizes aizbraucis caur Poliju uz Vāciju, precīzu laiku pateikt nevar, kādos datumos viņš bijis aizbraucis, varējis pateikt tikai to, ka otro reizi viņš braucis uz Vāciju 2015.gada 18.jūnijā, bet atpakaļ atbraucis 2015.gada 26.jūnijā. Kādiem mērķiem viņš braucis uz Vāciju pirmo reizi, viņš nav zinājis, bet otro reizi viņš braucis atpūsties. Kad /pers.C/ atbraucis uz Latviju pēc Vācijas (atpūtas), viņš (/pers.C/) ar /vārds/sakāvies, kādu iemeslu dēļ pateikt nevar.

Nolasītas nepilngadīgā liecinieka /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās papildus liecības (2.sējums, lietas 73.lapa), kur liecinājis, ka uz uzdotiem jautājumiem papildus var atbildēt, ja iepriekšējās liecības viņš minējis, ka /pers.C/otro reizi aizbraucis uz Vāciju 18.jūnijā, jo viņš labi atcerējies, ka viņš aizbraucis neilgi pirms Līgo, 18.datumā, jo Līgo svētkus viņi pavadījuši bez viņa, viņš to ļoti labi atcerējies, jo kad svētki beidzās viņš arī vēl nav bijis Latvijā, jo viņš atbraucis pēc divām - trim dienām pēc Līgo svētkiem, tas bijis 26.jūnijā. Pirms izbraukt uz Vāciju viņš dzīvojis pie savas meitenes /vārds/, pirms došanās uz Vāciju, vienu dienu iepriekš bijis atbraucis pie mammas pakaļ savām mantām, nākamajā dienā aizbraucis prom. Kāpēc /pers.C/ nav palicis uz Līgo svētkiem Latvijā viņš nezin, zina, ka viņš braucis ar draugiem.

Liecinieks nolasītās liecības apstiprināja kā patiesas.

Tiesas sēdē **lieciniece /pers. J/** liecināja, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. C/Latvijā nav bijis, viņš aizbraucis maija beigās un atbraucis 20.jūnijā. To, ka /pers.C/atbraucis 20.jūnijā, to viņa skaidri zinājusi, jo tajā datumā viņš atnācis pie viņas. Viņš bijis Vācijā, bet nezināja, ko viņš tur darījis. Dzīvojusi kopā ar /pers.C/, bet /pers.C/ nav teicis, ko darījis Vācijā. Trīs nedēļas viņš nav bijis Latvijā un atgriezies 2015.gada 20.jūnijā. Viņai tajā dienā bijusi ballīte un tāpēc atcerējusies to datumu, vakarā viņš atbraucis pie viņas.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas liecinieces /pers. J/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības (2.sējums, lietas 81.-82.lapa), kur liecinājusi, ka laika posmā no 2014.gada novembra dzīvojusi kopā ar /pers. C/. /pers. J/ iepriekš sniegtās liecības apstiprināja.

Tiesas sēdē **lieciniece /pers. L/** liecināja, ka ir /pers. C/ mamma. /pers. C/ braucis prom 3 reizes, bet konkrētus datumus nezin. 2015.gada 17.jūnijā viņš zvanījis no Polijas. Policija arī pārbaudījusi visas telefona izdrukas, un tur bijis redzams, ka viņš bija zvanījis. /pers.C/atbraucis 2015.gada 20.jūnija vakarā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 1.punktu nolasītas liecinieces iepriekš sniegtās liecības (2.sējums, lietas 77.-80.lapa), kur liecinājusi, ka /pers.C/ braukājis uz Vāciju, precīzus datumus neatceras, brošūras, ceļvežus izmetusi ārā. Norādījusi telefona numurus. /pers. L/ norādīja, ka iepriekš sniegtās liecības ir pareizas. Policijā uzdoti jautājumi tikai par telefona zvaniem. /pers.C/atgriezies 2015.gada 20.jūnijā, aizbraucis laikam 2015.gada 28.maijā. Norādīja, ka viņi kopā nedzīvo, tāpēc neko konkrēti nezin. /pers.C/bijis gan Lietuvā, gan Polijā, gan Vācijā.

Tiesas sēdē **lieciniece /pers. M/** liecināja, ka šajā lietā veikusi pirmstiesas izmeklēšanu, visas procesuālās darbības veiktas likumā noteiktajā kārtībā. Sākotnēji /pers. C/ neesot liecinājis neko, vēlāk norādījis uz alibi, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nav bijis Latvijā, taču nekādus konkrētus datumus nav norādījis.

Bez jau minētajiem pierādījumiem, tiesas sēdē tika pārbaudīti pārējie valsts apsūdzības norādītie pierādījumi (2.sējums):

ziņas par faktiem, kas fiksēti cietušās /pers. A/ iesnieguma protokolā (lietas 2.lapa);

ziņas par faktiem, kas fiksēti notikuma vietas apskates protokolā (lietas 3.-5.lapa);

ziņas par faktiem, kas fiksēti Pirkuma līgumos starp liecinieku /pers. N/ un SIA /Nosaukums A/ (lietas 56.-59.lapa);

ziņas par faktiem, kas fiksēti apskates protokolā (lietas 68.-69.lapa);

ziņas par faktiem, kas fiksēti protokolā par /pers. C/ uzrādīšanu atpazīšanai (lietas 71.lapa), kur cietusī /pers. A/ atpazinusi /pers. C/ kā personu, kura viņu aplaupīja 2015.gada 17.jūnijā;

ziņas par faktiem, kas fiksēti /pers. C/ aizturēšanas protokolā (lietas 87.lapa);

ziņas par faktiem, kas fiksēti ienākošo un izejošo zvanu analīzē (lietas 129.-143.lapa).

Tiesa atzīst, ka /pers. C/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, kas notika 2015.gada 17.jūnijā, ir pierādīta ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā. Tiesai nav pamata neticēt cietušajai /pers. A/, kura viennozīmīgi un kategoriski tiesas sēdē norādīja, ka atpazīst savu apzadzēju.

Sakarā ar apsūdzētā /pers. C/ pilnīgu vainas noliegšanu, apsūdzības daļā par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu 2015.gada 17.jūnijā, norādot uz savu iespējamo atrašanos Polijā, kā arī iespējamo atrašanos viesnīcā, tiesa ņem vērā prokurora pausto viedokli, kā arī tiesu praksi un judikatūru (Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 5.jūnija lēmums Lietā Nr. SKK –298/2013), kur Senāta Krimināllietu departaments ir paudis viedokli par aizdomā turētā pienākumu paziņot savu alibi, norādot, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā, vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz kriminālatbildību.

Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturtajā daļā noteikts, ka uz apstākļiem, kas izslēdz kriminālatbildību, kā arī alibi jānorāda personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību saistībā ar šā nodarījuma izmeklēšanu, ja vien šādas ziņas jau nav iegūtas izmeklēšanā. Ja persona uz šādiem apstākļiem vai alibi nenorāda, apsūdzībai nav pienākuma pierādīt to neesamību, tiesai nav jādod to vērtējums spriedumā. Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 6.punktā noteikts, ka no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā (turpmāk – alibi), vai uz Krimināllikumā paredzētu apstākli, kas izslēdz kriminālatbildību. Kriminālprocesa likuma 74.pants noteic, ka apsūdzētajam visās kriminālprocesa stadijās ir tādi paši pienākumi kā aizdomās turētajam.

Apsūdzētajam /pers. C/ tika grozīts piemērotais drošības līdzeklis -apcietinājums, lai dotu iespēju tiesai iesniegt pierādījumus par savu alibi, līdz tiesas izmeklēšanas pabeigšanai /pers. C/ norādīja uz faktiem, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā atradies citā vietā, taču nekādus pierādījumus, kas izslēdz kriminālatbildību netika iesniedzis.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, kas notika 2015.gada 17.jūnijā.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. A/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija EUR 1740,00 par materiālo zaudējumu, ir apmierināma, savukārt,

morālā EUR 1000,00 noraidāma kā nepamatota.

Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētais, apsūdzētajam /pers. C/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums, ir vērsts pret svešu personu īpašumu.

Izvērtējot konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un cietušajai radītās kaitīgās sekas, tiesa atzīst, ka, lai arī nenoliedzami jebkura veida pret personas ar likumu aizsargātajām tiesībām un interesēm vērsts to apdraudējums, šajā gadījumā noziedzīgs nodarījums, ir atzīstams par personai nodarītu negatīvu morālu pārdzīvojumu, ko ir iespējams vērtēt arī kā morālu traumu, taču tiesa neatzīst par tik ievērojamu, cietušajai nodarītu morālu kaitējumu – psihiskām ciešanām, par kura nodarīšanu cietušajai kā atbilstošs gandarījums būtu nosakāma atlīdzība naudas izteiksmē.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. C/ agrāk tiesāts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām (2.sējums, lietas 110.-113.lapa; TIS izdruka). Sodāmība nav dzēsta. Neprecējies, strādājošs, ar 10 klašu izglītību.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz diviem gadiem, vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai naudas sods, vai piespiedu darbs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas izdarīja divus mazāk smagus noziegumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi 2015.gada 29.maija noziedzīgajam nodarījumam ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana, izdarītā nožēlošana un, tas, ka tiesas sēdē atvainojās cietušajam /pers. B/; 2015.gada 17.junija noziedzīgajam nodarījumam, tas ka atvainojās cietušajai /pers. A/ par savu uzvedību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi ir tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir sodīt vainīgo personu un atturēt to no noziedzīgiem nodarījumiem un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu ir jānovērtē ar likumu aizsargātās intereses apdraudējuma raksturs un radītās sekas.

Ņemot vērā apsūdzētā personību un katra noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētajam sods nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot brīvības atņemšanas termiņus, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, radīto kaitējumu. Lai arī pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētais nesadarbojās ar procesa virzītāju, tiesa apsūdzības daļā par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu 2015.gada 29.maijā, ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais tiesā izmantoja Kriminālprocesa 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku kriminaltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešama ilgstoša /pers. C/ izolācija no sabiedrības, lai pēc iespējas drīzākā laikā viņai dotu iespēju atkal atgriezties brīvībā, laboties, atlīdzināt cietušajiem radītos zaudējumus.

Nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu daļēji saskaitīt sodus, izvēloties daļējas saskaitīšanas principu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos apstākļus.

Tā kā, apsūdzētais /pers. C/ šos noziedzīgos nodarījumus izdarījis pirms Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūnija sprieduma spēkā stāšanās, tiesa atzīst, ka piemērojama Krimināllikuma 50.panta piektā daļa.

Krimināllikuma 50.panta pirmajā daļā noteikts, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus, bet piektajā daļā noteikts ka, tādā pašā kārtībā sods nosakāms, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka notiesātais vainīgs vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko viņš izdarījis pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Tiesa, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, nosakot sodu pēc spriedumu kopības, ņemot vērā apsūdzētā personību atzīst, ka sodi ir pilnībā saskaitāmi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda izciešanā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks 2015.gada 5.jūlija līdz 2015.gada 12.novembrim (ieskaitot).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otro prim daļu nosakāms, ka piespiedu darbs ir izpildāms patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem piespiedu darba izciešanā ieskaitāma izciestā piespiedu darba soda daļa pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūnija sprieduma.

Apsūdzētā/pers. C/ aizstāvību pēc procesa virzītāja norīkojuma veica zvērināta advokāte A.Āboliņai, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 114,55 (viens simts četrpadsmit *euro* piecdesmit pieci centi), par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam pirmstiesas procesā (2.sējums, lietas 98., 186. lapa), un EUR 505,16 par zvērinātas advokātes L.Saukānes darbu tiesā, kopā EUR 619,71 (seši simti deviņpadsmit *euro un* 71 cents). Šie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367., 368.pantu valsts labā ir piedzenami no apsūdzētā.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta noteiktajā kārtībā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 514.pantu, 520.pantu, 527.pantu, 528.pantu un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2015.gada 29.maijā ap plkst.19:44, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas par noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2015.gada 17.jūnijā ap plkst.11:00, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodu noteikt daļēji saskaitot noteiktos sodus - brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un 7 (septiņām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu sodu pēc spriedumu kopības /pers. C/ noteikt pilnībā saskaitot noteiktos sodus - šajā spriedumā noteikto sodu ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūnija spriedumā noteikto sodu, un **galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un 7 (septiņām) dienām, un piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 5.jūlija līdz 2015.gada 12.novembrim (ieskaitot), līdz ar ko uzskatāms, ka brīvības atņemšanas sods ir izciests.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otro prim daļu noteikt, ka piespiedu darbs ir izpildāms patstāvīgi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu piespiedu darba izciešanā ieskaitīt izciestā piespiedu darba soda daļu pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 3.jūnija sprieduma.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā dzīvesvietā, atstāt līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. B/ kaitējuma kompensāciju EUR 698,95 (seši simti deviņdesmit astoņi *euro* 95 centi).

Piedzīt no /pers. C/ par labu /pers. A/ kaitējuma kompensāciju EUR 1740,00 (viens tūkstotis septiņi simti četrdesmit *euro*).

Noraidīt /pers. A/morālā kaitējuma kompensāciju.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 619,71 (seši simti deviņpadsmit *euro un* 71 cents) par zvērinātu advokātu pakalpojumiem, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Apse